

tanrinyasasi.org

Tanrı'nın Yasası: Ek 1: 613 Emir Efsanesi

613 EMİR EFSANESİ VE HER TANRI KULUNUN UYMAYA ÇALIŞMASI GEREKEN GERÇEK BUYRUKLAR

YAYGIN YANILGILAR

Baba'nın ve Oğul'un tüm buyruklarına itaatin kurtuluş için zorunlu olduğunu anlatan yazılar yayımladığımızda, bazı okuyucular rahatsızlık duyup şöyle yorumlar yapar: *"Eğer öyleyse, o zaman 613 buyruğun hepsine uymamız gerekecek!"*

Bu tür yorumlar, çoğu insanın bu gizemli buyruk sayısının — ki hiç kimse onu Kutsal Kitap'ta görmemiştir — nereden geldiğini ya da gerçekte ne anlama geldiğini bilmediğini gösterir.

EFSANENİN KÖKENİNİ AÇIKLAMAK

SORU-CEVAP FORMATINDA

Bu çalışmada, bu efsanenin kökenini soru-cevap formatında açıklayacağız.

Ayrıca, Tanrı'dan korkan ve günahlarının bağışlanması için Baba tarafından Oğul'a gönderilmeyi ümit eden herkesin uymaya çalışması gereken, Kutsal Yazılar'da yer alan gerçek Tanrı buyruklarını da açıklığa kavuşturacağız.

SORU: Sözde 613 buyruk nedir?

YANIT: 613 buyruk (613 Mitsva), M.S. 12. yüzyılda Yahudi dinî uygulayıcılar için hahamlar tarafından uydurulmuştur. Ana yazarı, İspanyol haham ve filozof [Musa bin Meymun](#)'dur (1135–1204), bilinen adıyla Rambam.

SORU: Kutsal Yazılar'da gerçekten 613 buyruk var mı?

YANIT: Hayır. Rab'bin gerçek buyrukları azdır ve yerine getirilmesi kolaydır. Bu efsane, şeytanın insanlığı Rab'be itaatten uzaklaştırma amacıyla başlattığı uzun vadeli planın bir parçası olarak ilham verilmiştir. Bu strateji Aden Bahçesi'nden beri sürmektedir.

SORU: 613 sayısı nereden geldi?

YANIT: Bu sayı, haham geleneklerinden ve İbrani numerolojisi kavramından kaynaklanır; bu sistemde her harfin sayısal bir değeri vardır. Bu geleneklerden biri, *tzitzit* (ציצית) kelimesinin — yani püsküller veya saçaklar (bkz. Sayılar 15:37-39) — harflerinin toplamının 613 ettiğini öne sürer.

Özellikle bu saçakların sayısal değeri 600 olarak varsayılır; buna sekiz iplik ve beş düğüm eklenerek toplam 613'e ulaşılır. Bu da Tora'daki (Kutsal Kitap'ın ilk beş kitabı) buyrukların sayısı olarak öne sürülür. Tzitzit takmak gerçekten de herkesin uyması gereken gerçek bir buyruktur; ancak bu 613 bağlantısı tamamen uydurmadır. Bu, İsa'nın sıkça eleştirdiği "ataların geleneklerinden" biridir (bkz. Matta 15:1-20). [\[Tzitzit çalışmasına bakın\]](#)

SORU: Tzitzit'ten (püsküllerden) yola çıkarak nasıl bu kadar çok buyruk uydurabildiler?

YANIT: Büyük zorluk ve yaratıcılıkla. Gerçek buyruklar birçok küçük parçaya bölündü ve sayı şişirildi. Ayrıca bu sayıya kâhinlere, tapınağa, tarıma, hayvancılığa, bayramlara ve daha fazlasına ilişkin çok sayıda buyruk da eklendi.

SORU: Uymamız gereken gerçek buyruklar hangileridir?

YANIT: On Emir'e ek olarak, yerine getirilmesi kolay olan birkaç başka buyruk daha vardır. Bazıları erkeklere ya da kadınlara özeldir; bazıları topluluğa, bazıları ise çiftçilere veya hayvancılıkla uğraşanlara yöneliktir. Pek çok buyruk, yalnızca Levi oymağının soyundan gelenlere özeldir ya da M.S. 70 yılında yıkılan [Yeruşalim Tapınağı](#) ile ilgilidir; bu nedenle Hristiyanlara uygulanmaz.

SON ZAMANLARDA TANRI'NIN ÇAĞRISI

Şunu anlamalıyız ki, şimdi son zamanlarda Tanrı sadık olan tüm çocuklarını hazırlanmaya çağırıyor; çünkü O, bizi bu bozulmuş dünyadan her an alabilir. Tanrı yalnızca, tüm buyruklarına — istisnasız — uymaya gayret edenleri alacaktır.

On Emir'e ek olarak, yerine getirilmesi kolay birkaç başka buyruk daha vardır. Tanrı, Rab'bin bizden ne beklediğini öğrenmemiz için Musa'ya bu buyrukları öğretmesini emretmiştir.

Önderlerinizin öğretilerini ve örneklerini değil, yalnızca Tanrı'nın emrettiklerini izleyin. Gentileler, Tanrı'nın hiçbir buyruğundan muaf değildir:

*“Topluluk için, sizinle birlikte yaşayan **yabancı** [גֵר gēr (yabancı, yabancı uyruklu, Yahudi olmayan)] için aynı yasalar geçerli olacaktır. Bu, kuşaklar boyunca sürecektir **sonsuz bir yasadır**. Rab'bin önünde, hem sizin hem de sizinle birlikte yaşayan **yabancı** için geçerli olacaktır. Aynı yasa ve aynı hüküm hem sizin hem de yabancı için geçerli olacaktır.”* (Sayılar 15:15-16)

Burada geçen “sizinle yaşayan yabancı” ifadesi, Tanrı'nın seçilmiş halkına katılmak ve kurtulmak isteyen her Yahudi olmayan kişiyi ifade eder.

*“Siz bilmediğiniz şeye tapıyorsunuz; biz ise bildiğimize tapıyoruz, çünkü **kurtuluş Yahudilerdendir**.”* (Yuhanna 4:22)

Aşağıda, günümüzde Hristiyanlar tarafından en çok görmezden gelinen buyruklar yer almaktadır. Oysa bunların hepsine İsa, havarileri ve öğrencileri uymuştur. İsa bizim örneğimizdir.

ERKEKLER İÇİN BUYRUKLAR:

- **Saç ve sakal:** “Başınızın kenarlarını kısaltmayacak, sakalınızın uçlarını bozmayacaksınız.” (Levililer 19:27). [[Hristiyanlar için saç ve sakal çalışmasına erişin.](#)]
- **Tzitzit:** “İsrail oğullarına, kuşakları boyunca giysilerinin uçlarına püsküller yapmalarını söyle... ve onları görerek Rab’bin tüm buyruklarını hatırlasınlar.” (Sayılar 15:37-39). [[Tzitzit çalışmasına erişin.](#)]
- **Sünnet:** “Doğumundan sekiz gün sonra erkek çocuğunuz sünnet edilecektir... Hem yerli hem de yabancı için.” (Yaratılış 17:12). [[Hristiyanlar ve sünnet çalışmasına erişin.](#)]

KADINLAR İÇİN BUYRUK:

- **Âdet döneminde cinsel ilişkiden kaçınma:** “Eğer bir adam, bir kadının hastalık döneminde onunla yatarsa ve onun çıplaklığını açığa çıkarırsa... her ikisi de halkı arasından yok edilecektir.” (Levililer 20:18).

TOPLULUK İÇİN BUYRUKLAR:

- **Şabat Günü Dinlenmesi:** “Şabat gününü kutsal tutmak için hatırla. Altı gün çalışacaksın... Ama yedinci gün, Tanrının Rab için bir Şabat günüdür.” (Çıkış 20:8-11). [[Şabat çalışmasına erişin.](#)]
- **Yasaklı yiyecekler:** “Yeryüzünde yaşayan hayvanlar arasında şunları yiyebilirsiniz...” (Levililer 11:1-46). [[Hristiyanlar için yasaklı etler çalışmasına erişin.](#)]

SORU: *Pavlus, mektuplarında (epistollerinde), İsa’nın bizim yerimize tüm buyruklara itaat ettiğini ve ölümüyle onları yürürlükten kaldırdığını söylemiyor mu?*

YANIT: Kesinlikle hayır. Pavlus’un yazıları kullanılarak kiliselerde öğretilenleri görse, kendisi dehşete düşerdi. Tanrı, kutsal ve sonsuz Yasası’ndan bir harfi bile değiştirmek için hiçbir insana — Pavlus dahil — yetki vermemiştir. Eğer bu doğru olsaydı, peygamberler ve İsa açıkça, Tanrı’nın bu düzeyde yetkiyle bir adamı Tarsus’tan göndereceğini bildirirdi. Oysa gerçek şudur: Pavlus, ne Tanah’taki (Eski Antlaşma) peygamberler tarafından ne de dört İncil’de Mesih tarafından hiç anılmamaktadır. Bu kadar önemli bir mesele Tanrı tarafından göz ardı edilmezdi.

Peygamberler, Yeni Antlaşma döneminde yalnızca üç kişiden bahseder: Yahuda (Mezmurlar 41:9), Vaftizci Yahya (Yeşaya 40:3) ve Arimatyalı Yusuf (Yeşaya 53:9). Pavlus hakkında tek bir referans bile yoktur; çünkü Pavlus, peygamberlerin ya da İsa’nın öğrettiklerine ek getiren veya onlara ters düşen hiçbir şey öğretmemiştir.

Pavlus'un daha önce yazılmış olanlardan bir şeyi değiştirdiğine inanan her Hristiyan, anlayışını peygamberlerle ve İsa'yla uyumlu hale getirmelidir — çoğu kişinin yaptığı gibi tam tersini değil.

Eğer bir kişi Pavlus'un yazılarını peygamberlerle ve İsa'yla uyumlu hale getiremiyorsa, Tanrı'nın buyruklarına karşı gelmek yerine bu yazıları bir kenara bırakmak daha iyidir. Hiçbir insanın yazısına dayalı yorumlar, Tanrı'ya itaatsizlik için kıyamet gününde mazeret sayılmayacaktır.

Hiç kimse Yargıç'ı, "Buyruklarını ihmal ettim ama Pavlus'u takip ettim" diyerek ikna edemeyecektir. Kutsal Yazılar'da son zamanlarla ilgili açık olan şudur:

"İşte, Tanrı'nın buyruklarına uyan ve İsa'ya olan imanı sürdüren kutsalların sabrı burada ortaya çıkar" (Vahiy 14:12).

SORU: Kutsal Ruh, Tanrı'nın Yasası'nda değişiklikler ve iptaller yapmadı mı?

YANIT: Böyle bir fikir neredeyse küfre yakındır. Kutsal Ruh, Tanrı'nın bizzat Ruhudur. İsa açıkça, Kutsal Ruh'un gönderilme amacının, O'nun **daha önce söylediği şeyleri hatırlatmak** olduğunu ifade etmiştir:

"Ama Yardımcı, yani Baba'nın benim adımla göndereceği Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve benim size söylediklerimi hatırlatacaktır" (Yuhanna 14:26).

Kutsal Ruh'un, Baba'nın peygamberleri ya da Oğul tarafından öğretilmemiş yeni bir öğreti getireceğine dair hiçbir ifade yoktur. Kurtuluş, Kutsal Yazılar'daki en önemli konudur ve bu konuyla ilgili gerekli olan her şey, peygamberler ve İsa tarafından zaten bildirilmiştir:

"Ben kendiliğimden konuşmadım; beni gönderen Baba bana ne söylemem ve ne bildirmem gerektiğini buyurdu. Onun buyruğunun [entolē] sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bu nedenle söylediklerimin hepsi, Baba'nın bana söyledikleridir." (Yuhanna 12:49-50)

Vahiylerde bir devamlılık vardır ve bu devamlılık Mesih'le son bulmuştur. Bunu şuradan biliyoruz: Daha önce belirtildiği gibi, Mesih'ten sonra yeni birincil öğretiler getirecek bir insanın gönderileceğine dair hiçbir peygamberlik yoktur. Dirilişten sonra gelen tek vahiyler, son zamanlara ilişkin olanlardır. Ve bu vahiylerde, İsa ile dünyanın sonu arasında yeni öğretilerin Tanrı'dan geleceğine dair hiçbir şey bulunmaz.

Tanrı'nın tüm buyrukları süreklidir ve sonsuzdur; biz de onlar doğrultusunda yargılanacağız. Babayı hoşnut edenler, Oğul'a gönderildi ve O'nun aracılığıyla kurtarıldılar. Babayı hoşnut etmeyenler — yani buyruklarına itaat etmeyenler — Oğul'a gönderilmedi:

"Bu nedenle size söyledim: Baba'dan başka hiç kimse bana gelemez; ancak Baba'nın ona bunu vermesi gerekir." (Yuhanna 6:65)